

Η πρώτη χειροτονία Επισκόπου στον Καθεδρικό Ναό της Στοκχόλμης

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Στην απαρχή του Τριωδίου, Κυριακή, 1η Φεβρουαρίου 2026, με την άδεια και προτροπή της Α. Θ. Παναγιόττης, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τελέστηκε η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλ. εψηφισμένου Επισκόπου Ελαίας κ. Βαρθολομαίου, στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Η τελετή έγινε σε κλίμα κατανύξεως, με την απαιτούμενη λιτότητα, αλλά και ιεροπρέπεια.

Συμμετείχαν, πλην του προεξάρχοντος οικείου Μητροπολίτου Σεβ. κ. Κλεόπα, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας και ο Σεβ. Μητροπολίτης Ελβετίας κ. Μάξιμος, όπως επίσης και οι εξής Ιερείς: Ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Οικουμένιος Μαρκόπουλος, Κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Δημητρόπουλος, Κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Συμεών Γαβράς, Κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου, ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Γαβριήλ Baratavili, Κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Ελβετίας, ο Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Λάμπρος Ξεσφύγγης, Κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ο Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Γεώργιος Αρβανιτίδης, Εφημέριος της Ενορίας Αγίων Δημητρίου και Νέστορος Örebro Σουηδίας, ο Αιδεσιμ. Πρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κανακάρης, Προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Όσλο Νορβηγίας, ο Πανοσιολ. Διάκονος κ. Ευλόγιος Τσάτσας, Κωδικογράφος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και ο Ιερολ. Διάκονος κ. Χρυσόστομος Κοτίδης, Αρχιδιάκονος της Ι. Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης.

Λόγος Μητροπολίτη Σουηδίας

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυίας κ. Κλεόπας προσφώνησε τον Θεοφιλ. εψηφισμένο, στην Ελληνική, Αγγλική και Σουηδική, με τον εξής λόγο:

«Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Πανοσιολογιώτατοι, Αιδεσιμολογιώτατοι και Ιερολογιώτατοι Πατέρες,

Εξοχώτατοι κ.κ. Πρέσβεις,

Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες Οφφικιάλιοι,

Μουσικολογιώτατοι,

Αγαπητοί εν Χριστώ Αδελφοί,

Με αισθήματα βαθιάς συγκινήσεως και πνευματικής χαράς, συμμετέχουμε στην εις επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ελαίας κυρίου Βαρθολομαίου, με την καθ' όλα τιμητική παρουσία και συμμετοχή των αδελφικών φίλων και Αρχιερέων, του Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνιών κ. Αθηναγόρου και του Σεβ. Μητροπολίτου Ελβετίας κ. Μαξίμου, προς τους οποίους εκφράζω την βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου για την πολυετή αμέριστη στήριξή τους προς την ελαχιστότητά μου και την ταπεινή μου Επαρχία.

Η ιερή αυτή στιγμή δεν αποτελεί απλώς προσωπικό σταθμό για τον χειροτονούμενο, αλλά γεγονός εκκλησιαστικό και ιστορικό, που αφορά ολόκληρο το σώμα της Εκκλησίας.

Βαρθολομαίε μου,

Η αφιερωμένη ιερατική σου διακονία στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης αποτελεί ζωντανή μαρτυρία ποιμαντικής ευαισθησίας και αυθεντικής αγάπης προς το ενταύθα ποίμνιο της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως.

Η πατρική αγάπη του Πατριάρχου μας και της περί Αυτόν Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου σε εξέλεξαν Επίσκοπο της ιστορικής Επισκοπής Ελαίας, με προκάτοχό σου τον μακαριστό Οικουμενικό Πατριάρχη κυρό Δημήτριο.

Η μόρφωση και το εκκλησιαστικό σου ήθος συνιστούν πολύτιμα εφόδια για τη νέα σου αποστολή.

Με λόγο οικοδομητικό, με διάθεση σταυρικής διακονίας, συνέχισε να είσαι κοντά στους ανθρώπους μας, σε στιγμές χαράς και δοκιμασίας, οικοδομώντας δεσμούς εμπιστοσύνης.

Η Εκκλησία δεν αναζητεί στην αρχιερωσύνη έναν διαχειριστή δομών, αλλά έναν ποιμένα ψυχών. Δεν προσδοκά έναν άνθρωπο κύρους, αλλά έναν άνθρωπο θυσίας. Δεν αναμένει έναν φορέα εξουσίας, αλλά έναν μάρτυρα της αγάπης του Χριστού.

Γίνε «τοις πάσι τα πάντα», για να θεραπεύεις, να οικοδομείς την ενότητα και την συμφιλίωση. Διατήρησε μέσα σου την φλόγα της πίστεως, που έλαβες από τους καλούς γονείς σου, η οποία, με οδηγό την κριτική της διάθεσης, δεν θα διστάσει να καυτηριάσει βεβαιότητες και ασφάλειες, που οδηγούν σε καθεστωτική νοοτροπία και στάση.

Καθήκον σου είναι η συνάντηση αυτή προς τον άλλον, που στην πραγματικότητα είναι ο «έτερος εγώ», και η προσέγγιση όλης ανεξαιρέτως της κοινωνίας, απέχοντας από φονταμενταλισμούς, από ρητορική μίσους και αναξιοπρέπειας, από την διαπόμπευση της διαφορετικότητας.

Ο Χριστός είναι η αρχή μιας άλλης κίνησης, μιας στάσιμης κίνησης και μιας αεικίνητης στάσης, όπως αναφέρει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής.

Ας μην ξεχνούμε πως εκεί έξω, βρίσκεται ένας κόσμος σε αναμονή. Ένας κόσμος που θέλει να δει την Ορθόδοξη Εκκλησία να νοσηματοδοτεί τη ζωή και να αποτελεί τον αγαπητικό αρμό συγκρότησης των κοινωνιών που διαλύονται. Ένας κόσμος τραυματισμένος από την αφιλία και την ακοινωνησία προσώπων και Εκκλησιών.

Είμαστε έτοιμοι για ένα τέτοιο «μαζί»; Μήπως, τελικά, μετά από τόσα χρόνια επιμονής στην παρουσία μιας αλήθειας γεμάτης επάρκεια και δύναμη, πρέπει να αναζητήσουμε έναν Θεό «ανυπερήφανο», όπως τον χαρακτηρίζει ο Άγιος Συμεών, ο Νέος Θεολόγος; (Συμεών του Νέου θεολόγου, Ευχαριστία.)

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κυρός Μελίτων έγραφε: «Ως Εκκλησία είμεθα εμπεπλεγμένοι εις την πορείαν του γένους των ανθρώπων, εις την μεγάλην αυτήν περιπέτεια, που ονομάζεται Ιστορία, άγουσα εις την τελείωσιν των εσχάτων. Υποκρινόμενοι την χθες, απουσιάζομεν από την σήμερον και η αύριον έρχεται άνευ ημών.» «Η χθες παρήλθε προ πολλού, ούτε καν την σήμερον ζώμεν, μας προέλαβεν η μεθαύριον». (Μητρ. Γέροντος Χαλκηδόνας Μελίτωνος, Λόγος εις την υποκρισίαν, Λόγοι και Ομιλίες, 86-89.)

Εύχομαι, Βαρθολομαίε μου, να γίνεσαι καθημερινά συνοδοιπόρος της σταυροαναστάσιμης πορείας του Κυρίου μας προς Εμμαούς, ώστε η αρχιερατική σου διακονία να είναι πάντοτε επίκαιρη, σύγχρονη και καρποφόρος, μιας και

«Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας.» (Προς Εβραίους Επιστολή, 13:8)

Χειροτονητήριος λόγος Επισκόπου Ελαίας Βαρθολομαίου

Ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Ελαίας κ. Βαρθολομαίος στην αντιφώνησή του, ανέφερε τα εξής:

«Βοηθός καί σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰ σωτηρίαν, οὗτος μου Θεός και δοξάσω Αὐτόν, Θεός τοῦ Πατρός μου καί ὑψώσω Αὐτόν, ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

«Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, σεπτέ Ποιμενάρχα της Θεοσώστου και Ιεραποστολικής Ολκάδος της κατά Σουηδίαν, Νορβηγίαν, Δανίαν, Ισλανδίαν και Γροιλανδίαν Αμπέλου, της εχούσης την ρίζαν εις το Σεπτόν της Ορθοδοξίας Κέντρον εις το Φανάριον της Κωνσταντινουπόλεως, πολυσέβαστέ μου Γέροντα, κύριέ μου κύριε Κλεόπα, τελεσιουργέ του μυστηρίου της εις Επίσκοπον Χειροτονίας μου.

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς, συνεργοί της Θείας Χάριτος και του συντελουμένου Μυστηρίου,

Πανοσιολογιώτατοι και Αιδεσιμολογιώτατοι συμπρεσβύτεροι,

Ιερολογιώτατοι Διάκονοι,

Μουσικολογιώτατοι,

Εξοχώτατοι Πρέσβεις της Ελλάδος και της Κύπρου στη Σουηδία,

Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας,

Σεβαστοί μου Γονείς, Γεώργιε και Αικατερίνα,

Αγαπημένα μας παιδιά,

Αγαπητοί μου αδελφοί, ενοριίτες του Καθεδρικού μας Ναού και ευλαβείς προσκυνητές,

Στην απαρχή του φετινού Τριωδίου, μετά το Υμέτερον αίτημα, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, προς την Α. Θ. Παναγιότητα, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο, και την ομόφωνη ψήφο των Μελών της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, αναδειχθείς Επίσκοπος υπό τον ψιλόν τίτλον της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης αγιωτάτης Επισκοπής Ελαίας, στέκομαι αυτή την ώρα ενώπιον της Εκκλησίας με φόβο και τρόμο, γνωρίζοντας ότι ουδέν έχω να παρουσιάσω ενώπιον του Θεού, ει μη μόνον την αδυναμία και την αναξιότητά μου.

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή του Τελώνου και του Φαρισαίου φανερώνει με σαφήνεια την αλήθεια της πνευματικής ζωής. Όπως λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οὐχὶ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ τό φρόνημα τῆς καρδίας ἐξετάζει ὁ Θεός».

Μπροστά στο μυστήριο της Αρχιερωσύνης, δεν τολμώ να ομοιάσω τον εαυτό μου με άλλον ή να δικαιώσω την πορεία μου. Επιθυμώ μόνο να σταθώ, όπως ο Τελώνης, με τον λόγο που σώζει: «Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ».

Ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος γράφει: «Ἡ ταπείνωσις ἐστίν ἡ ὁδὸς δι' ἧς κατέρχεται ἡ χάρις». Και ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος προσθέτει: «Χωρὶς συντριβὴ καρδίας, οὐκ ἔστιν ἐνέργεια Πνεύματος».

Γνωρίζω ὅτι ἡ Αρχιερωσύνη δεν εἶναι ἀξίωμα, ἀλλὰ σταυρός. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ομολογεί: «Φοβοῦμαι τὴν ἱερωσύνην, ὡς λόγον Θεοῦ καὶ ἔργον ἀγγέλων».

Σήμερα, λοιπόν, δεν ζητῶ να κριθῶ ἄξιος, ἀλλὰ να παραδοθῶ στο ἔλεος του Θεοῦ. Ὅπως διδάσκει ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής: «Ὁ Θεὸς τελειοῖ τὰ ἀσθενῆ διὰ τῆς χάριτος».

Στη σημερινή εποχή, που κυριαρχεῖ ἡ ἀμφιβολία καὶ ἡ πνευματικὴ σύγχυση, ἡ ἀποστολὴ του Χριστοῦ μᾶς ἀγγίζει προσωπικά. Καλούμαστε να συνεχίσουμε τὴν ἀποστολὴ τῆς Εκκλησίας με ομολογία πίστεως καὶ ἐμπρακτὴ ἀγάπη. Να υπερασπιζόμαστε τὴν «εἰκόνα του Θεοῦ» στον ἄνθρωπο, ιδίως στον φτωχό, στον πρόσφυγα, στον περιθωριοποιημένο. Να προσφέρουμε τὴν Ὁρθοδοξία, ὄχι ὡς κλειστὴ παράδοση, ἀλλὰ ὡς μαρτυρία ζωῆς καὶ ἐλπίδας!

Με βαθιὰ συγκίνηση καὶ δέος ἱερό, αὐτὴ τὴν πανεπίσημη ἡμέρα, ἵσταμαι ἐνώπιον του ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, κληθεὶς να ἀναβῶ στο μέγα καὶ φοβερόν ἀξίωμα του Ἐπισκόπου. Ομολογῶ με τὸν Ἀπόστολον Παύλον ὅτι: «οὐχ ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ» (Ἑβρ. 5,4). Ἐν τούτοις, τρέμω ἐνώπιον του βάρους τῆς ευθύνης, ἀλλὰ καὶ ευφραίνομαι, διότι «ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Β' Κορ. 12,9).

Διακατεχόμενος ἀπὸ ἀνάμεικτα αἰσθήματα δοξολογίας πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, ἀλλὰ καὶ στα πρόσωπα που ἐγίναν συνεργοὶ του ἔργου Του, ἀρχομαι καταθέτων τὴν ευγνωμοσύνην μου. Ἐν πρώτοις, πρὸς τὴ Μητέρα Εκκλησία καὶ τὴν Σεπτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας Κορυφή, τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαῖο, γιὰ τους πατρικούς νουθετηρίους λόγους, κατὰ τὴν ἡμέρα του μικροῦ μηνύματος ἐν Φαναρίῳ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ στοργή, τὴν ἀναγνώριση καὶ τὴν ἐπισφράγιση τῆς διακονίας μου στὴν Εκκλησία με τὴ χαρὰ τῆς προαγωγῆς στὸν ὑψιστὸ βαθμὸ του Ἐπισκόπου.

Ἐν συνεχείᾳ, πρὸς Ὑμᾶς Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,, τὸ σοφὸ οἰακοστρόφο καὶ Ποιμενάρχη τῆς Πρωτοθρόνου Εκκλησίας στὴ Σκανδιναυία, γιὰ τὴν πατρικὴ ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη, που ἐφθασαν μέχρι καὶ τὴν πρόταση τῆς ἐλαχιστότητός μου, γιὰ να λάβω τὴν τῆς Αρχιερατείας χάριν, ἀναλαμβάνων

ταυτοχρόνως το ρόλο του συγκυρηναίου στο πολυσχιδές και πανδήμως, εντός και εκτός των συνόρων της Ιεράς Μητροπόλεώς μας πανθομολογούμενο Υμέτερον έργο, που συνετέλεσε ώστε η Μητρόπολή μας να καταστεί παγκοίμως εγνωσμένη.

Σάς ευχαριστώ πανάξιε Ποιμενάρχα μας, που «ψυχῇ τε καί σώματι», για δώδεκα ολόκληρα χρόνια, άγρυπνος κυριολεκτικώς επί την σκοπιάν, εκδαπανάσθε νυχθημερόν για την πνευματική προκοπή του λαού του Θεού, την πρόοδο και ευημερία της Ομογενείας μας καθόλης.

Ανιδιοτελής στις προθέσεις Σας, αγνός στα κίνητρα και ελατήριά Σας, μάχεσθε, ποδηγετείτε και καθοδηγείτε, εμπνέετε και κατευθύνετε και κατορθώσατε να κερδίσετε το σεβασμό και την αγάπη όλων ανεξαιρέτως.

Είναι μεγάλη η εύνοια του Θεού προς την τοπική μας Εκκλησία, που χάρισε Εσάς Σεβασμιώτατε, ηγέτη και Αρχιποιμένα, άνδρα σοφό και πατέρα φιλόστοργο, συγκροτημένο θεολόγο και συγγραφέα πολλών επιστημονικών πονημάτων, ικανότατο χειριστή του εκκλησιαστικού λόγου, φωτισμένο και χαριτωμένο από το Άγιο Πνεύμα, άξιο караβοκύρη, που με σταθερή πυξίδα προς το Γολγοθά και τον Παρθενώνα, οδηγείτε το νοητό σκάφος της Μητροπόλεώς μας σε νομές σωτήριες και αγρυπνεείτε, ώστε να οδηγηθούμε άπαντες σε λιμένες ευδύους. Μνησθείη Κύριος της θυσίας σας!

Προς τους αγίους Αρχιερείς, Μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, για την αγάπη, την σύμπνοια και την ευχή.

Προς τους συλλειτουργούς Σεβ. Αρχιερείς, Μητροπολίτην Κυδωνιών κ. Αθηναγόραν και Ελβετίας κ. Μάξιμον, όχι μόνον για την αγάπη τους, αλλά και διότι υπεβλήθησαν στον κόπο του ταξιδίου.

Για μένα, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας είναι πάνω απ' όλα ένας άνθρωπος με αληθινή ποιμαντική καρδιά, αλλά και γνήσιος Φαναριώτης Ιεράρχης. Γνώστης και τηρητής του τυπικού της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ξεχωρίζει δε, όχι μόνο για το αξίωμά του, αλλά για τον τρόπο που στέκεται απέναντι στον άνθρωπο, με σεβασμό, απλότητα και ειλικρινές ενδιαφέρον.

Στη συναναστροφή μαζί του, νιώθει κανείς ότι ακούγεται πραγματικά. Δεν βιάζεται να μιλήσει, δεν επιβάλλεται, αφήνει χώρο, δείχνει κατανόηση και μιλά όταν πρέπει, με λόγο μεστό και ουσιαστικό. Η στάση του αποπνέει γαλήνη και εμπιστοσύνη.

Από την άλλη, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ελβετίας κ. Μάξιμος, αποτελεί πρόσωπο κύρους στον θεολογικό και εκκλησιαστικό χώρο, με λόγο που γεφυρώνει την Ορθοδοξία με τον σύγχρονο κόσμο, προβάλλοντας μια Εκκλησία ανοιχτή, υπεύθυνη και πνευματικά ώριμη.

Η συνολική του διακονία μαρτυρεί έναν ποιμένα με βάθος, συνέπεια και αληθινή αγάπη για την Εκκλησία και τον άνθρωπο. Η παρουσία και των δύο, εξόχως τιμητική για την ελαχιστότητά μου.

Προς τους συλλειτουργούς Πρεσβυτέρους και Διακόνους, πολλοί εκ των οποίων τυγχάνουν και πνευματικά μου τέκνα, ιδιαιτέρως τους ευχαριστώ που εξεδήλωσαν την αγάπη τους με την ενταύθα παρουσία τους, αλλά και τους προσευχητικώς παρόντες, που εξεδήλωσαν τα αισθήματά τους προφορικώς ή γραπτώς για την ελαχιστότητά μου. Δώη Κύριος κατά την καρδίαν ενός εκάστου!

Προς τους πνευματικούς μου πατέρας και διδασκάλους, για την καθοδήγηση και τα παραδείγματά τους. Μεταξύ αυτών, επιτρέψατε μου να μνημονεύσω, το μακαριστό Γυμνασιάρχη του 7ου Γυμνασίου Ηλιουπόλεως Αττικής, Κωνσταντίνο Μπανάβα, απόφοιτο της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, ομογάλακτο και συνταξιώτη του επίσης μακαριστού Μητροπολίτου Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κυρού Διονυσίου, ο οποίος υπήρξε στήριγμα και υπογραμμός στη διαμόρφωση του εκκλησιαστικού ήθους, αλλά και προς τη μακαριστή σύζυγό του και διδασκάλισσά μου, Ζωή Νικολαΐδου, η οποία, ως κλασική φιλόλογος, με προετοίμασε για τις Πανελλήνιες εξετάσεις.

Στον Καθηγητή μου στη Νομική Σχολή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης και Κοσμήτορα Αυτής, Ελλογιμώτατο κ. Κωνσταντίνο Αντωνόπουλο, ο οποίος με εμύησε στον Τομέα του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και με κατέστησε Διδάκτορα της Σχολής, όπως επίσης και το Σεβ. Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Γρηγόριο, πλησίον του οποίου, με Υμετέρα προτροπή και συγκατάθεση, εκπονώ τη δεύτερη διδακτορική μου διατριβή.

Προς την οικογένειά μου, το πρώτο μου σχολείο πίστεως και αγάπης. Τους αξιαγάπητους και πολυσεβάστους γονείς μου, Γεώργιο και Αικατερίνα, οι οποίοι αναδείχθηκαν άξιοι της κλήσεώς τους ως γονέων, αφού ουδέποτε στάθηκαν εμπόδιο στην κλήση μου, αντίθετα, πάντοτε βακτηρία και υποστηριγμός στις αποφάσεις μου, των οποίων ασπάζομαι τας χείρας με ευγνωμοσύνη και παρακαλώ να εύχονται για τη νέα μου υψηλή διακονία.

Προς τον Σεβ. Μητροπολίτην Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνόν, ο οποίος το έτος 1999, ως τότε Επίσκοπος Διαυλείας, με εισήγαγε στην αγία Ιερωσύνη και εξεπλήρωσε τον παιδικό μου πόθο, αφού προηγήθηκε η γνωριμία μας στην Ενορία των παιδικών μου χρόνων, του Αγίου Νικολάου

Ηλιουπόλεως, τότε που με οδήγησε σε γνωριμία μαζί του ο προϊστάμενος και κτήτωρ του μεγαλοπρεπούς νέου Ναού του Αγίου, Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ιωάννης Κυρλάκης, του οποίου τη δεξιά ασπάζομαι ευγνωμόνως.

Προς τον μακαριστόν ήδη Μητροπολίτην Περιστερίου κυρόν Χρυσόστομον, τον πεπαιδευμένον Ιεράρχην της καθ' Ελλάδα Εκκλησίας και απόφοιτον της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, όστις με εδέχθη εις την Ιερατικήν οικογένειαν της Μητροπόλεώς του, αν και δεν είχα συμπληρώσει το 20ό έτος της ηλικίας μου, ενεφύσησε δε στην ελαχιστότητά μου το πνεύμα της αφοσιώσεως στη Μητέρα Εκκλησία, υπήρξε δε και αίτιος γνωριμίας και συναναστροφής μου με εξαιρετικές μορφές πεπαιδευμένων Αρχιερέων της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας.

Στη συνέχεια, τα βήματά μου οδηγήθηκαν στη Θεσσαλία, και συγκεκριμένα στην Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης και Σταγών, όταν ο τότε Ποιμενάρχης αυτής και μακαριστός ήδη Μητροπολίτης κυρός Αλέξιος, με εδέχθη στην Επαρχία του και μοι ενεπιστεύθη την πολυεύθυνη θέση του Πρωτοσυγκέλλου αυτού, από του έτους 2003 έως και του έτους 2012, οπότε, και με την ευχή του, έλαβα κανονική απόσπαση επί διετία, από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και μετέβην στο Παρίσι, όπου ο εκεί Ποιμενάρχης της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας και νυν Γέρων Χαλκηδόνης κ. Εμμανουήλ, με εδέχθη στη Θεόσωστο Μητρόπολή του και μού ανέθεσε μεν εφημεριακά καθήκοντα στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Στεφάνου Παρισίων, παραλλήλως δε και καθήκοντα Γραμματέως αυτού, ενώ ευλόγησε και την παρακολούθηση ανωτέρων σπουδών σε Μεταπτυχιακό επίπεδο στην École Pratique.

Λίγους μήνες πριν τη λήξη της αποσπάσεώς μου, μεσολάβησε η εκλογή του μέχρι τότε Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Ξάνθης, Αρχιμανδρίτου κ. Παντελεήμονος, σε Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής, ο οποίος με εκάλεσε να συνδράμω στο πολυσχιδές έργο που ανέλαβε στην ευαίσθητη και ακριτική Μητρόπολη της Θράκης, πλησίον του οποίου διηκόνησα μέχρι και το Μάρτιο του έτους 2020, οπότε με την κανονική άδεια και ευλογία του, έλαβα την κανονική απόσπαση από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος για την ενταύθα Ιερά Μητρόπολη Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυίας, προκειμένου να υπηρετήσω πλησίον Υμών, ως εφημέριος του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

Προς τον ευλογημένο λαό του Θεού, ο οποίος με τις προσευχές του με στήριξε και με διδάσκει τί σημαίνει Εκκλησία ζώσα, παρακαλώ να με σκεπάζει με την προσευχή του, ώστε να μη ζήσω ποτέ με φρόνημα Φαρισαίου, αλλά με καρδιά Τελώνου, με συντριβή και πνεύμα διακονίας.

Επικαλούμαι τη σκέπη της Κυρίας Θεοτόκου, την πρεσβεία των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, των Αγίων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου και Δημητρίου, Νικολάου του εν Μύροις, Νεκταρίου Πενταπόλεως του εν Αιγίνη, των ισαποστόλων

Κωνσταντίνου και Ελένης, στους Ναούς των οποίων διηκόνησα, αλλά και την αγάπη όλων σας, για να φέρω εις πέρας την νέα αυτή αποστολή.

Ισχύων εν τω ενδυναμούνται με Χριστώ και εν τω κράτει της ισχύος Αυτού και γνωρίζων την αγωνίαν και τον αγώνα της μαρτυρικής Μ.Χ.Ε. «διὰ νά ἐξάγη πάντοτε ἐκ τῶν χειρίστων δεδομένων τό ἄριστον δυνατόν» (Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης κυρού Μελίτωνος, Λόγοι και Ομιλίες, εκδόσεις «ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ» Καρυές Αγίου Όρους, 1991, σ. 96), αλλά και το μαρτύριον της ενταύθα ιεραποστολικής εν Σκανδιναυία Επαρχίας, της εκ της τέφρας της αναγεννωμένης από Υμάς Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μας, πορευθήσομαι αναβήναι τας βαθμίδας του αγίου θυσιαστηρίου και να λάβω δια των Τιμίων Χειρών Σας την της Αρχιερατείας χάριν.

Κατακλείων την παρούσαν, καταθέτω τον εαυτόν μου στο έλεος του Θεού και στη Χάρη του Παναγίου Πνεύματος, και με ταπείνωση καρδιάς αναμένω την ιερά αναφώνηση του πληρώματος, που θα επισφραγίσει την εντολή του Θεού και του σώματός Του, ώστε η νέα αυτή κλήση, να μην είναι μόνο προσωπική, αλλά όλα τα ζωντανά μέλη του ιδίου σώματος του Κυρίου, να γίνουμε «εικόνες Χριστού» στον κόσμο, ώστε η Ορθοδοξία να μην είναι μόνο κειμήλιο του παρελθόντος, αλλά ζωντανή δύναμη που στηρίζει και σώζει την οικουμένη. Αμήν! Εύχεσθε!»

Τους ύμνους έψαλαν, στην Ελληνική και την Σουηδική, οι Μουσικολ. εθελοντές Ιεροψάλτες του Καθεδρικού Ναού Δρ. Ανδρέας Σελαμσής, Δρ. Γεώργιος Σιδηράς, κ. Ηλιάννα Αντωνίου, κ. Ηλίας Γέργη, κ. Isak Isaksson και κ. Νικόλαος Θεοδωρίδης.

Παρέστησαν, επίσης, οι γονείς του νέου Επισκόπου κ.κ. Γεώργιος και Αικατερίνη Ιατρίδου, οι Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας Εντιμολογ. κ.κ. Rafail Roumeyrau και Fredrik Styrlander, η Εξοχωτάτη Πρέσβυς της Ελλάδος στην Σουηδία κ. Αικατερίνη Φουντουλάκη, ο Εξοχώτατος Πρέσβυς της Κύπρου στην Σουηδία κ. Σόλων Σάββα, τα Μέλη του Μητροπολιτικού Συμβουλίου Δρ. Νικόλαος Βενιζέλος, κ. Rafail Roumeyrau, κ. Φωτεινή Μπατσέλα και κ. Νικόλαος Κίτσιος, Μέλη των Εκκλησιαστικών Συμβουλίων Στοκχόλμης και Νορβηγίας, Εκπρόσωποι Χριστιανικών Δογμάτων και Ομολογιών, εν οίς ο Καρδινάλιος Στοκχόλμης κ. Anders Arborelius, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Jøhhanun Lahdo της Συροϊακωβιτικής Κοινότητας Στοκχόλμης, και ο Θεοφιλ. Επίσκοπος κ. Hans-Erik Nordin, Εκπρόσωπος του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Ουψάλης της Λουθηρανικής Εκκλησίας της Σουηδίας κ. Martin Modéus.

Στην χειροτονία έδωσαν το παρών, επίσης, οι Ομογενείς διαβιούντες στην Στοκχόλμη Δρ. Αλέξανδρος Γεωργιάδης και Δρ. Βασιλική Κακάνη, Δρ. Benjamin Benjamin και Δρ. Αικατερίνη Σκόδρα, Δρ. Ιωάννης Ρηγόπουλος και Δρ. Αικατερίνη Τζοβλά, Δρ. Βασιλική Βασιλά, Δρ. Βασίλειος Σαρακατσιάνος, κ.κ. Χρήστος και Κατερίνα Μελέτη μετά των θυγατέρων αυτών Αντριάνας και Σοφίας, Επιχειρηματίες, =κ.κ. Aydin και Louisa Melkemichel, Επιχειρηματίες, κ.κ. Bengt και Τάνια Svendberg, κ.κ. Σάββας και Αλεξάνδρα Ζορπίδου, κ.κ. Οτο και Sophia Fromell, κ. Όλγα Καραπαναγιωτίδου, κ. Κυριακή Καραπαναγιωτίδου, κ. Συμέλα Καραπαναγιωτίδου, κ.κ. Γεώργιος και Βούλα Κίτσιος, κ. Γεώργιος Τζανής, Επιχειρηματίας, κ. Ελευθέριος Τσένγκος και κ. Χρήστος Λυτρίδης.

Προσήλθαν, επίσης, για να τιμήσουν το Θεοφιλέστατο και να του ευχηθούν δια ζώσης οι εξ Ελλάδος επισκέπτες κ.κ. Χρήστος Οικονόμου, Βασίλειος και Γλυκερία Αλεξίου, Βασίλειος Παπαγιάννης, Βασίλειος Σουλιώτης, Λάμπρος Ζάχος και Αθανάσιος Μακρυγιάννης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος διένειμε το αντίδωρο και εδέχθη του εκκλησιάσματος, κατόπιν δε στην αίθουσα δεξιώσεων του Καθεδρικού Ναού παρετέθη επίσημο γεύμα προς τιμήν των επισήμων και των προσελθόντων εκ του εξωτερικού, προσφορά της οικογενείας των κ.κ. Χρήστου και Κατερίνας Μελέτη.

Το βράδυ της ιδίας, η Ιερά Μητρόπολις Σουηδίας και ο Ποιμενάρχης αυτής Σεβ. κ.

Κλεόπας προσέφεραν δείπνο σε εστιατόριο της περιοχής, προς τιμήν του νέου Επισκόπου και των προσκεκλημένων αυτών από το εξωτερικό.

